

אש קדש

אדרבה, תן בליבנו שנראה כל אחד מעלת 'עצמנו'! כשדברי התורה הקדושה פוגשים את ה'דעת תייר'ה'

המשכן שהבסיס לתחילת בנייתו הוא שאין אף חומות ושום תקרות זכוכית! אם אדם מאמין בעצמו ורוצה באמת אין שום פסגה שאלה הוא לא יוכל להעפיל! או כמאמר המשורר בשיר 'משכן':
'כל הדרכים החסומות יפתחו לפנינו עוד ייפלו מסכי הברזל הסוגרים על ליבנו, גם הים הגדול הזה יכול להיבקע אם רק נאמין' (בנימין לנדאו).
אם נאמין בה', ונאמין גם בעצמנו, זה יהיה היסוד לבניית המשכן שלנו.

בתפילתו הידועה של הרב'ה ר' אלימלך מליז'ענסק זי"ע (שהשבו, כ"א אדר חל יומא דהילולא קדישא) אנו אומרים 'אדרבה, שנראה כל אחד מעלת חברינו', ברוח הדברים אולי יש להוסיף 'אדרבה, תן בליבנו שנראה כל אחד מעלת עצמנו', וכך נזכה לבניית משכן בתוכנו, אמן.
ז'פניהם איש אל אחיו'

ידוע מה שמובא בספרים שהכרובים הם סמל לבין אדם לחבירו, אם 'פני איש אל אחיו' דהיינו אם אדם דואג לחברו ויוצא לעזרתו אזי זוכה להשראת השכינה, חשבתי על דרך הצחות שטמון בפס' זה טיפ עבורנו כיצד נגיע למדרגה זו של 'ז'פני איש אל אחיו'. פעמים שזה מאוד קשה כי העומד מולך לא בדיוק מהזרם שלך... ולא תואם את השקפותיך והנהגותיך... אז איך נזכה לאהבת ישראל בדרגה כזו? עלינו להתבונן בהמשך הפס' 'אל הכפרת יהיו פני הכרובים' דהיינו שאם נסתכל אל השורש, אל הכפרות, אל מקום לוחות הברית, נזכור שבסוף שנינו באים מאותו מקום, ועובדים לאותה מטרה, לעשות רצון ה', רק שכל אחד לפי דרכו, אם נחיה את זה בוודאי ייקל עלינו לאהוב כל יהודי בדרגת 'ז'פני איש אל אחיו'.

שנזכה לזה, ונתחדש בשבת החודש, אמן.

א פרייליכן שאבע'ס

מובטח במקום זה, ואלו במקום אחר, וכן על זה הדרך, כך רבים חיים בתחושה שהכל בגדול די מסודר ועלינו רק להתאים את עצמנו בפאזל הנכון, גם אם נתעקש לחשוב אחרת, זו מעין 'מוסכמות חברתית' שתאמר לי מה סביבת גידולו של האדם ואומר לך בערך לאן הוא הולך.. כידוע פעמים רבות כישרון הוא מבוא לכישלון.. אך בלי קשר לזה התורה מלמדת אותנו שהנחה זו אינה נכונה מיסודה! ואסביר:

לא סתם הארכתי שורות ארוכות בתיאור מה שהיה בבניית המשכן כי אני רוצה שנעצור רגע וננסה להיכנס לסיטואציה, כל עם ישראל נושא את עיניו במתח לדעת מי יזכה לעסוק בבניית המשכן, בהתחלה הכל הולך לפי התוכנית, משה מספר להם שבצלאל בן אורי נבחר שהוא כאמור עם ייחוס מכובד וכן לשבט מכובד, אך אז לפתע נראה שהכל משתבש, משה רבינו מספר שאיתו בקודש יהיה אהליאב בן אחיסמך! איך יכול להיות? בן לשבט שהוא מהירודים שבשבטים, מבני השפחות, יזכה בתפקיד כה נכסף???

אכן, אם היינו נכנעים למוסכמות החברתית האמורה דבר כזה לא היה יכול לקרות, אך זה גופא התורה הקדושה מלמדת אותנו, שגם במלאכת המשכן המקודשת אנו משווים בין בצלאל לאהליאב, כי מי שראוי לכך יצליח לכבוש את הפסגה בלי קשר לסביבת גידולו!

כאמור זהו נושא כאוב שאפשר להיתקל איתו בהרבה מקרים בחיים, בחלקם מי שעומד מאחרי התנהלות זו מנופף ב'דעת תייר'ה'... אך חשוב לזכור מהי הדעת תורה האמיתית המופיעה בפרשיות השבוע...

'הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן'
בפרשתנו משה רבינו מקהיל את בני ישראל ואומר אליהם את הדברים אשר ציווה ה' להביא את התרומה ולבנות את המשכן, הם הולכים לאוהליהם וכל איש ואשה אשר נדב ליבם מביאים את נדבתם לה', בני ישראל בנשיאות רוחם נדבו עוד ועוד עד שמשה היה חייב להעביר קול במחנה ולקרוא לעם להפסיק. אחרי שנדבו את כל הנצרך לבניית המשכן די והותר, המתינו בני ישראל בסקרנות לדעת מי יזכה לעשות את הדבר הנכסף ביותר וינהל את בניית המשכן בחכמת לב. ואז, משה רבינו מספר להם שהראשון יהיה בצלאל בן אורי בן חור משבט יהודה שסבו היה בנה של מרים אחות משה.

לאחר מכן הוא מוסיף שמי שיעמוד לימינו בכל המלאכה הוא אהליאב בן אחיסמך משבט דן, את שניהם מלא ה' בחכמת לב לעשות את מלאכת המשכן, ואכן, כפי שאנו רואים עד סוף פרשת פקודי, התורה חוזרת שוב ושוב ששניהם כאיש אחד מובילים את בניית המשכן יחד כל חכמי לב.

מי היה בצלאל כבר אמרנו, ומסתבר שעם ייחוס כזה בני ישראל הכירו אותו וידעו את מעלתו, אך מיהו אהליאב?

ובכן, רש"י במקום כותב כך: **ז'אהליאב מצטט דן, מן הירודים שבשבטים מבני השפחות, והשווהו המקום לצלאל למלאכת המשכן והוא מגדולי השבטים לקיים מה שנאמר ולא נכר שוע לפני דל'.**

לפני שנרד לעומק העניין נקדים רגע מילה על תופעה כואבת.

בהרבה דברים בחיים אנו נתקלים בתקרת זכוכית, ברור לכאורה שהחברותיים יצליחו בחברה, הכשרוניים בלימוד, בני משפחה כזו ילמדו במקום זה ועתידיים

